1. І сталося, як Давид сидів був у домі своїм, то сказав Давид до пророка Натана: Ось я сиджу в кедровому домі, а ковчег Господнього заповіту під занавісами!...

2. І сказав Натан до Давида: Зроби все, що в серці твоєму, бо Бог із тобою!

3. І сталося тієї ночі, і було Боже слово до Натана, говорячи:

4. Іди, і скажеш Моєму рабові Давидові: Так сказав Господь: Не ти збудуєш Мені цього храма на перебування.

5. Бо Я не сидів у храмі від дня, коли вивів Ізраїля, аж до дня цього, і ходив від шатра до шатра, і від намету до намету.

6. Скрізь, де тільки ходив Я між усім Ізраїлем, чи сказав Я хоч слово котрому з Ізраїлевих суддів, яким наказав Я пасти народа Мого: Чому ви не збудували Мені кедрового храма?

7. А тепер так скажеш рабові Моєму Давидові: Так сказав Господь Саваот: Я взяв тебе з пасовиська від отари, щоб став ти володарем над Моїм народом, Ізраїлем.

8. І був Я з тобою скрізь, де ти ходив, і винищив Я всіх ворогів Твоїх перед тобою, і зробив Я тобі ім'я, як ім'я тих великих, що на землі.

9. І дав Я місце Моєму народові Ізраїлеві, і посадив його так, що він перебуватиме на тому самому місці. І він уже не тремтітиме, а кривдники не будуть нищити його, як перше.

10. А від днів, коли Я настановив суддів над Своїм народом, Ізраїлем, то понизив усіх

ворогів твоїх. І звіщаю тобі, що Господь збудує тобі дім.

11. І станеться, коли виповняться твої дні, щоб піти до батьків своїх, то Я поставлю по тобі твоє насіння, що буде з синів твоїх, і поставлю міцно його царство.

12. Він збудує Мені храм, а Я поставлю його трона міцно аж навіки.

13. Я буду йому за батька, а він буде Мені за сина, а милости Своєї Я не відійму від нього, як відняв Я від того, що був перед тобою.

14. І поставлю його в храмі Своїм та в царстві Своїм аж навіки, і трон його буде міцно стояти навіки.

15. За всіма цими словами, за всім цим видінням, так говорив Натан до Давида.

16. І прийшов цар Давид, і сів перед Господнім лицем та й промовив: Хто я, Господи, Боже, і що таке дім мій, що Ти довів мене аж сюди?

17. Та й це було мале в очах Твоїх, Боже, і Ти говорив про дім Свого раба на майбутнє, і Ти показав мені покоління людське, і підніс мене, Господи Боже!

18. Що Давид додасть ще до Твого на вшанування Твого раба? А Ти Свого раба знаєш!

19. Господи, ради Свого раба та за серцем Своїм зробив Ти все це велике, щоб завідомити про всі ті великі речі.

20. Господи, нема Такого, як Ти, і нема Бога, окрім Тебе, за всім тим, що ми чули своїми ушима.

21. І який є ще один люд на землі, як Твій народ, Ізраїль, щоб Бог приходив викупити його Собі за народа, і щоб установити Собі ймення великих та страшних речей, щоб вигнати народи перед народом Своїм, якого Ти викупив із Єгипту?

22. І зробив Ти народ Свій, Ізраїля, Собі за народа аж навіки, і Ти, Господи, став йому за Бога!

23. А тепер, Господи, нехай стане певним аж навіки те слово, яке говорив Ти про Свого раба, і зроби, як говорив!

24. А Твоє Ім'я нехай буде міцне, і нехай буде велике аж навіки, щоб казали: Господь Саваот, Бог Ізраїлів Бог для Ізраїля, а дім Твого раба Давида поставлений міцно перед лицем Твоїм.

25. Бо Ти, Боже мій, об'явив Своєму рабові, що Ти збудуєш йому дім, тому раб Твій знайшов потребу молитися перед лицем Твоїм.

26. А тепер, Господи, Ти Той Бог, і сказав про Свого раба оце добре.

27. А тепер був Ти ласкавий поблагословити дім Свого раба, щоб бути навіки перед лицем Твоїм, бо Ти, Господи, поблагословив, і він поблагословлений навіки!